

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514010459
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1514010459.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a členov senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného H. S., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/76/2014 zo dňa 03.12.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.02.2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému H. S., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom N. - G. S., t.č. vo väzbe v UVV a UVTOS Bratislava od 21.02.2014

u k l a d á

podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T//76/2014 zo dňa 03.12.2014 bol obžalovaný H. S. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 21.02.2014 asi o 12.50 hod. v N. na G. ulici pri budove S. B. fyzicky napadol poškodeného L. W., bytom B. rad XX/XX, S., ktorého najskôr sotil smerom na cestu, po čom sa poškodený dal na útek, kedy ho obvinený dobehol na druhej strane cesty, na poškodeného sa zahnal rukou, avšak netrafil ho, a následne ho spolu s osobou O. G., bytom Na A. XX, N., naháňal na S. ulicu až po parkovisko, pri obytnom dome s vchodom č. 6, kde sa poškodený potkol a spadol na zem, potom z miesta činu ušiel po tom, ako okoloidúci začali kričať a zavolali políciu, čím týmto poškodenému L. W. nespôsobil žiadnu materiálnu škodu ani ujmu na zdraví.

Súd I. stupňa obžalovaného odsúdil podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere dva roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný H. S., a to proti výroku o treste.

V odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že okresný súd mu v napadnutom rozsudku uložil trest v hornej polovici trestnej sadzby. Je toho názoru, že s poukazom na všetky okolnosti prípadu, účel trestu splní aj trest kratšieho trvania. Navrhol preto, aby Krajský súd v Bratislave napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a uložil mu trest odňatia slobody v kratšom trvaní.

Obžalovaný H. S. písomne odôvodnil podané odvolanie aj vlastným písomným podaním, v ktorom uviedol, že trest mu uložený okresným súdom je neprimeraný. Od začiatku sa ku skutku priznával. Z predchádzajúceho trestu je dostatočne poučený, preto žiada krajský súd, aby mu trest znížil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného poukázal na dôvody podaného odvolania a navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste a uložil obžalovanému miernejší trest.

Zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť pre správnosť výroku o treste.

Obžalovaný H. S. uviedol, že ľutuje, čo spravil a je pripravený za to niesť následky.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimerane prísny.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Pred súdom I. stupňa bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. súd I. stupňa vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správny skutkový zisteniam.

Odvolateľom bol napadnutý výlučne výrok o treste a preto odvolací súd v intenciách § 317 ods. 2 Tr. por. preskúmal iba napadnutý výrok o treste.

Krajský súd zistil, že súd I. stupňa sa dôsledne neriadil hore citovanými ustanoveniami pri ukladaní trestu.

Okresný súd síce správne podľa § 36 a § 37 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. špecifikoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a správne stanovil ich vzájomný pomer. Čo sa týka poľahčujúcich okolností, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., nakoľko obžalovaný sa k trestnej činnosti tak, ako z nej bol uznaný vinným, priznal a túto oľutoval. Rovnako tak bola preukázaná priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. že už bol obžalovaný za trestný čin odsúdený, čo preukazuje aktuálny odpis registra na obžalovaného z ktorého vyplýva, že už bol doposiaľ päť krát súdne trestaný, avšak u prvých dvoch odsúdení sa na neho hľadí, ako keby odsúdený nebol. Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je teda v tomto prípade daný 1:1 a preto s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. sa ani jedna z hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby neupravuje, ale ostáva nezmenená. Pri prečine výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., je trestná sadzba daná rozpätím až na tri roky.

Súd I. stupňa však nerešpektoval ustanovenie § 34 Tr. zák. pri uložení konkrétnej výmery trestu odňatia slobody, keď sa dôsledne neriadil motívom, pohnútkou a celkovými okolnosťami, v dôsledku ktorých bol predmetný prečin spáchaný. Čo sa týka predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, ide prevažne o majetkovú trestnú činnosť, ani v jednom prípade nešlo o odsúdenie pre násilnú trestnú činnosť. Je pravdou, že posledný uložený nepodmienečný trest odňatia slobody bol vo výmere jeden rok a šesť mesiacov, išlo však o trest v trestnej sadzbe od šesť mesiacov do troch rokov a to pre opätovnú trestnú činnosť majetkového charakteru, čo samo o sebe nemôže byť dôvodom postupného navyšovania výmery ďalej ukladaných trestov, navyše pre iný charakter trestnej činnosti a v miernejšej trestnej sadzbe. Takýmto postupom by bola porušená zásada individualizácie trestu. Uložený trest má okrem represívnej, predovšetkým výchovnú funkciu, pričom sa kladie dôraz aj na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerom páchatel'a.

V danom prejednávanom prípade odvolací súd konštatuje, že na potrestanie obžalovaného je postačujúce uloženie trestu odňatia slobody vo výmere jeden rok, teda v dolnej polovici trestnej sadzby. Trest uložený okresným súdom v hornej polovici trestnej sadzby s poukazom na postoj obžalovaného - priznal sa a oľutoval, okolnosti spáchania skutku a jeho následky, bol neprimerane prísny.

Zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon uloženého trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť, čo preukazuje odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že dňa 20.11.2012 vykonal trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a šesť mesiacov za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Trest uložený odvolacím súdom si splní aj svoj represívny účel trestu uvedený v § 34 ods.1 Tr. zák., t.j. zabezpečí primerané izolovanie osoby obžalovaného po stanovenú dobu tak, aby mu bolo zabránené v ďalšom páchaní trestnej činnosti.

So zreteľom na uvedené dôvody krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.